

i Tvivl om, hvorvidt han var Kredsens lovlige Repræsentrant eller ikke; men naar man derimod forfattede Valget, saa bestod Uretten alene deri, at Valgerne maatte finde sig i at vælge om endnu engang; og det er dog aabenbart, at „der er en overordentlig stor Forskjel imellem disse to Ting.“ Ordføreren siger derpaa: „Have de Valgere, som have stemt for den Kandidat, der foreløbig er indtraadt i denne Sal, virkelig udgjort Flertallet, er det at formode, at de ogsaa fremdeles vilde udgjøre det, og at de ved et fornyet Valg vilde kunne sætte deres Mening igjennem; dem gjør man altsaa ikke stor Uret; men er det derimod med Uret, at de anses for Flertallet, gjør man en ubødelig Uret mod en anden Del af Kredsens Valgere, hvem man i hele tre Aar paatvinger en Kandidat, som ikke er dens.“ Seg tror ikke, at Justitsminister Klein kan ønske eller vente, at man følger en anden Fremgangsmaade her ved Spørgsmaalet om hans Valg end den, han selv har anbefalet at følge; derfor vil jeg stemme for Valgets Forkastelse, skjøndt det gjør mig meget ondt, at jeg med min Stemme skal virke til, at et Medlem, der har siddet her i en lang Række Aar som et af de nyttigste og mest ansete Medlemmer, nu efter en Ventetid af ikke mindre end 4 Maaneder skal vises ud af denne Sal, for maaske aldrig mere at komme herind igjen.

Verutsen: Det forekommer mig at være en mærkelig Skjæbnens Ironi, at det skulde hændes den høitærede Justitsminister, der ellers holder saa streng Justits, at en ham undergiven og formodentlig ogsaa hengiven Embedsmand skulde begaa en slig Overtrædelse af Valglovens klare og tydelige Bud og Forskrifter, som her har været Tilfældet, og paa det Sted, hvor den høitærede Justitsminister søger Valg, endog at tillade sig, saaledes som det blev udtrykt under denne Sags 1ste Behandling af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Cassee), at udvide Valglovens Bestemmelser. Hvis det, mine Herrer, skulde blive Tilfældet, at det var tilstedeligt og tilladeligt at udvide Valglovens Bestemmelser, saa kunde man ogsaa snart vente at se Tilfælde, hvor man tillod sig at indskrænke Valglovens klare og tydelige Bestemmelser. Det er i høi Grad beklageligt, at vi, efter nu snart i 25 Aar at have havt en fri Forfatning, skulle se slige Misligheder ved Ledelsen af Folkethingsvalgene, og det er dobbelt beklageligt, at man ser disse Misligheder afftedkommes ved akademiske Borgere, som man jo dog ikke kan undskylde med, at de ikke kjende eller kunne læse og

forstaa Lovens klare Bestemmelser. Det er tilmed dobbelt beklageligt, naar man ser Misligheder begaaes af en Mand, der er sat til at haandhæve Lov og Ret her i Landet og vaage over Lovens Overholdelse. Det er i høi Grad beklageligt, at se, at en Mand, som der her er Tale om, nemlig Borgmesteren i Aalborg, sætter sig ned i sit Hjem og skriver i Valgprotokollen, at han er valgt til Formand, før han er valgt, ja endog før han har hørt — som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) før udtrykte sig — at Noget af Valgbestirelsens Medlemmer har sagt til ham: Er Hr. Statsraaden ikke saa god at træde til som Formand? og tilmed bagefter erklærer i Valgprotokollen, at Alt er foregaaet i fuld Overensstemmelse med Valglovens Bestemmelser, hvad der nu senere viser sig i høi Grad at være urigtigt. Dette — siger jeg — er dobbelt beklageligt; thi det bidrager til at nedbryde Tilliden til denne Mands Upartiskhed og Paalidelighed. Jeg henholder mig for Ørigt ganske til de Udtalelser, der faldt dels fra den ærede Ordfører, dels fra den ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Schjöring) og jeg kan uden nogenomhelst Tvivlskabellighed stemme imod Godkjendelsen af dette Valg. Efter de Misligheder, der her have fundet Sted, vilde jeg anse det for saare uheldigt og beklageligt, hvis Thinget her skulde godkjende et slikt Valg.

J. A. Hansen: Siden jeg bad om Ordet, have nogle ærede Medlemmer foruden den ærede Ordfører indbegaaet de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Mindretal, der før havde Ordet; men da jeg som Medlem af Flertallet ogsaa maa bære min Del af den Dom, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har udtalt, tror jeg dog ogsaa at burde anføre Afskilligt fra mit Standpunkt over for de Bemærkninger, hvormed han fremkom. Jeg skal ikke sige meget om hans Slutningsbemærkninger angaaende Forhørets Beskaffenhed. Jeg skal kun ved denne Leilighed udtale, at det overraslede mig, at man satte til Sættedommer eller Forhørsdommer en Mand, der ellers ikke er Dommer, og en Mand, der staar i saa nært Slægtskabsforhold til den Mand, der har ført en af Sifterne ved det paalagede Valg. Disse to Omstændigheder kan jeg ikke Andet end fremhæve, fordi man, naar man veed det, maa læse Forhøret med et noget skarper Blik, end det maaske ellers var nødvendigt. Hvad angaar det ærede Medlems Mening om, at man skulde have Ret til at kalde os og dem, der forlange § 42 efter-